

'Wij zijn voor elkaar gemaakt'

■ Ester Bravenboer (37) en Jeroen Rommen (39) kennen elkaar 15 jaar. Ze werken vier dagen per week in vaste dienst. De overige drie dagen werken ze samen als fotograaf en visagist. Hun droom is samen een bedrijf beginnen. „We zijn eigenlijk altijd samen en weten precies wat we willen. Dat moet ook wel, anders kun je samen geen bedrijf opzetten. We hebben elkaar leren kennen toen Jeroen tegenover mij kwam wonen. We zwaaiden naar elkaar en kwamen elkaar daarna tegen in de Albert Heijn. Toen heb ik de stoute schoenen aange trokken en hem op de koffie gevraagd. Hij is nooit meer weggegaan. We kunnen geweldig lachen samen, we hebben dezelfde humor, veel zelfspot ook. Natuurlijk hebben we ook moeilijke tijden gehad, maar daarin zijn we juist naar elkaar toegegroeid. We zijn er altijd voor elkaar, daarom kunnen we nu gerust zeggen dat we voor elkaar zijn gemaakt.”

Essentie: 'We kunnen geweldig lachen samen. We hebben dezelfde humor'

→ fende persoon. Nog eens 20 procent kreeg een duurzame relatie en 16 procent had een kortstondige affaire met diegene. Slechts in 8 procent van de gevallen gebeurde er niets.

De huwelijken bleken buitengewoon goed. De partners beoordeelden hun band als sterker dan die van anderen, ook vonden ze dat er meer hartstocht was. Maar bovenal noemden ze hun liefde onvoor-

uit vorige levens." Het klinkt allemaal prachtig en het is dan ook niet vreemd dat veel mensen op zoek gaan naar hun 'soulmate'. Maar relaties tussen soulmates zijn niet per definitie een succes. Ook soulmates kunnen tegen grote problemen aan lopen. Soms is een relatie onmogelijk omdat een van beiden al getrouwd is. Uit de verslagen van Naumann blijkt dat diegenen die hun soulmate zijn verloren, daar intens onder gebukt gaan. Het gevoel blijft ze levenslang bij.

Relatietherapeut Lily de Leeuw denkt echter dat het belangrijk is om verschil te maken tussen zielsliefde en ongezonde liefde. „Als iemand niet los kan komen van een partner en alsmat blijft vechten en trekken, dan zit er vaak angst voor de eenzaamheid achter. Daarvoor kun je beter behandeling zoeken. Als iemand zegt: 'ik kan niet zonder jou', zoals je in liedjes hoort, dan is er eerder sprake van een soort ongezonde verslaving, dan van soulmates.”

De Leeuw denkt dat er wel zoiets bestaat als 'zielsverbondenheid'. Ze maakt het regelmatig mee in haar spreekkamer. „Net als de liefde op het eerste gezicht, of de paranormale ervaringen die mensen benoemen. Soms zijn er allerlei redenen waarom het niet werkt tussen twee soulmates. Maar als ze elkaar aankijken, dan is er zoveel liefde, zoveel verbondenheid. En die band kan pas verbroken worden als beide partners een bepaalde les hebben geleerd. Wat dat dan ook moge zijn.” ■

Relatietherapeut Lily de Leeuw

'Als iemand zegt 'ik kan niet zonder jou' is er eerder sprake van een ongezonde verslaving'

waardelijk en noemden ze hun partner een soulmate. Op het moment van de studie was 75 procent van hen nog altijd bij elkaar. Dat is beduidend beter dan bij 'normale' relaties.

Kanters denkt dat die band zo goed en sterk is omdat die al is opgebouwd in vorige levens. „Ik denk dat zielsliefde onlosmakelijk verbonden is met reïncarnatie. Veel zielsverwanten komen tot de conclusie dat de dood niet bestaat. Ook al hadden ze er tevoren een ander idee over. Dat komt voort uit het gevoel dat ze de ander kennen

Een beetje snoepen is gezond

“ Jaren dachten we dat we kinderen goed met drank konden leren omgaan door af en toe een wijntje voor ze in te schenken. We hadden het idee dat het verbieden van drank alleen maar tot meer drankmisbruik zou leiden. Ouders hadden schrikbeelden van kinderen die zich in donkere steegjes te goed deden aan grote hoeveelheden drank, omdat de roep van Koning Alcohol toch te aanlokkelijk klonk. Dan maar liever thuis, was de gedachte van veel bezorgde ouders. Maar vreemd genoeg blijkt het tegenovergestelde waar. Juist onder degenen bij wie thuis drank tot het zestigste levensjaar rigoureuus verboden is, komt drankmisbruik minder vaak voor. Gewoon verbieden blijkt dus wel degelijk te helpen. En dat is voor een kenniseconomie belangrijk nieuws, want alcohol is als je nog jong bent toch een soort sloopkogel die door je nog in aanbouw zijnde hersenen beukt. Als onze hersenen het voor het zeggen hadden, zouden we daarom zelfs tot ons 23ste wachten met ons eerste wijntje. Dat we die grens nu op zestien jaar leggen, heeft meer met onze maatschappij dan met onze natuur te maken.

Het vreemde is dat je alcohol dus kennelijk moet verbieden, maar snoep juist niet. Dat toont recent onderzoek van de Louisiana State University aan. Kinderen die snoepen, hebben namelijk 22 procent minder kans op obesitas en andere chronische aandoeningen. Het klinkt raar, maar het blijkt zo te zijn.

Ook hebben snoepers lagere concentraties C-reactieve proteïnes in hun bloed, wat hun kans op hart- en vaatziekten doet afnemen. Dat betekent natuurlijk niet dat kinderen maar alle snoep moeten krijgen waar ze om vragen, maar kinderen helemaal niet laten snoepen blijkt dus ook niet goed te zijn. Jammer genoeg hebben ze in Louisiana nog niet echt een idee hoe het komt dat matige snoepers over het algemeen gezonder zijn. Maar dat het zo is, staat als een paal boven water.

Het gaat tegen elk ouderlijk gevoel in, maar wen er maar aan: "Snoep verstandig, eet een snoepje."

Twitter:
@StevenPont

COLUMN

Steven Pont

Gezinstherapeut